

leen een veel te zware klus zijn." Zo tegen half vier zetten Ad en Leendert zich aan het schrijven van teksten voor de uitzending. De kriebels van Leendert en het grote ronde schrift van Ad worden door secretaresse Anke Liefhebber tot typeletters verwerkt. Ondertussen hangen verslaggevers aan de lijn of komen ze het resultaat van hun werk inleveren: "Een tape van drie minuut acht en een tekstje." Ad stelt zich door middel van vragen op de hoogte van de inhoud van het programma: "Veilig Verkeer Nederland en de KNAC heb je? En de principiële benadering - hangt Schutte?" Die ontslagen ziekenhuisdirecteur, kunnen we hard presenteren dat hij vanwege zijn pro-life standpunt is ontslagen? Moet ik in de fillertekst van vier uur naar De Graaf toepreten?" Leendert meldt, dat de keus voor de reactiefonefoon toch gevallen is op de commerciële televisie.

"Jongens, zullen we maar eens gaan luisteren." klinkt het om vier uur. De radio gaat aan om de start van Tijdsein (nieuws, actualiteiten, het weer en het verkeer) te volgen. Uit de draagbare radio op het bureau klinken de woorden die Hans le Poole op enkele tientallen meters afstand in de studio uitspreekt. Lang kunnen we niet blijven luisteren, want tien minuten later komt de melding dat de Israëlische correspondent Joop Meyers in RK 1 aan de telefoon hangt om zijn item over het pausbezoek in te spreken. Ad luistert mee, praat nog even met Joop over zijn aandeel in Tijdsein-tv van de volgende dag en vraagt dan aan technicus Ben Koelwijn of hij de band nog eens mag horen. Hij luistert met gesloten ogen en geeft dan opdracht, er de negentien seconden tekst uit te halen, waarin de paus het heeft over de collectieve godsmoord door de joden. Dat kan toch maar beter niet worden uitgezonden. Het zijn wel woorden van de paus, maar voor je het weet, regent het weer klachten bij de EO.

Om half vijf wordt het te vol in de werkruimte van de EO. We verhuizen naar de ruimte van 'Met het oog op morgen', waar part-timer/predikant Willem Smouter zich al heeft teruggetrokken om een selectie uit het nieuws van de avondbladen op papier te zetten. Op het bureau prijken één rode en zeven grijze telefoontoestellen. Ook hier gaat de ra-

De verkiezingsuitslag van Nijkerk is binnen. De eerste drie op de SGP/RPF/GPV-lijst rekenen snel uit hoeveel raadszetels dat oplevert. Rechts naast Ad de Boer SGP-lijsttrekker G. Blokhuis. GPV'er J. van de Water tuurt ingespannen naar het scorebord.

dio even aan om een stukje Tijdsein op te vangen. Maar het valt nog niet mee om de zender te vinden. Ad klimt ten slotte boven op het bureau om beter aan de knoppen te kunnen draaien. In de andere werkkamer was 'Radio 1' snel gevonden, maar daar zaten dan ook zendertickers op de radio... De nieuwe weekbladen zijn inmiddels binnen. Ad neemt met duidelijk instemming een interview met kardinaal Simonis door. "Prima, prima. Die Simonis kan het zeggen. Als je er wat Roomse opmerkingen uithaalt, is het een reformatorisch verhaal - evangelisch/reformatorisch zelfs". Evan na half zes loopt Ad naar de studio om daar samen met Gerry Kaptein de avondbladentekst van Willem voor te lezen. Aad Kamsteeg heeft er net zijn commentaar op de rede van president Reagan ten beste gegeven. Terwijl Jack Marshall zingend liegt, dat het buiten koud is, wordt de bevolking van de studio ververst. "Wat is je laatste woord?" informeert presenter Tom Herlaar. "Dat heb ik nog niet, want ik schrijf er nog even wat bij," is het ant-

woord. De rode lamp floept aan - het laatste woord wordt Ton Terbriesche toegeschoven: 'Inhaal oefening'. Maar als hij bij het laatste stukje tekst is aangeland, besluit Ad er toch een ander eind aan te breien. Ton kijkt slechts even verbaasd. Een half uur later wordt op het nippertje ontdekt dat een tekst nog niet uitgetikt is. Nog net op tijd, maar ongecorrigeerd, wordt hij onder de neus van de presenter geschoven, die zich niet meer kan voorbereiden. "Ach, hij heeft zich in die zes zinnen maar drie keer versproken," is even later het commentaar in de redactiekamer. De regisseuse moppert: Er is ook al een verkeerde plaat gedraaid, en nu Driebergen kwam een keer niet door...

Als Ad om half zeven nog een keer naar de studio is geweest, om een selectie uit de weekbladen te lezen, zit zijn aandeel in Tijdsein er eigenlijk op. Hij luistert nog even naar de telefonische reactie die zijn binnengekomen op de 'verlegenheidskeus' van de commerciële televisie en constateert met vreugde dat er veel meer uitkomt dan hij verwacht had. Te-

gen zeven uur laten we de Tijdsein-redactie achter bij een pijpje pills en rijden we richting Nijkerk, waar ons een grote pan bami wacht. Bij thuiskomst klinkt een kinder-avondgebedje. Ad rent de trap op om nog even een knuffel uit te delen.

Drie zetels

Na de bami gunnen we ons geen tijd voor een toetje, want even na achten kan de uitslag van het eerste Nijkerkse stembureau binnen zijn en dat wil Ad persoonlijk meemaken. We rijden naar het gemeentehuis, waar de koffie maar als toetje moet dienen. Om acht minuten over acht kan de eerste uitslag op het grote scorebord in de hal van het gemeentehuis genoteerd worden. "De eerste winst is binnen," concludeert de RPF-voorman, als hij ziet dat de oranje/groene combinatie er elf stemmen op vooruit is gegaan in vergelijking met 1982. Maar zo blijft het niet: er komen ook verliescijfers. Toch kan Ad de Boer om kwart voor tien nummer drie op de lijst (de GPV'er J. van de Water) een „gefeliciteerd, makker!" toevoegen: de drie raadszetels zijn weer binnen, ondanks de perikelen binnen de SGP. „Ik heb m'n hart vastgehouden vandaag, dat heb je wel gemerkt. De problemen binnen de SGP hebben ons de vierde zetel gekost, maar ik ben erg dankbaar dat we ons zetelaantal tenminste hebben kunnen handhaven. Hier kunnen we weer vier jaar mee verder," is de reactie van Ad de Boer. Als een tevreden man rijdt hij aan het eind van de avond naar huis. Overigens niet om eens lekker de uitslag te vieren, maar om nog even stevig aan de slag te gaan. Er moet namelijk nog heel wat kopij voor de bladen 'Koers' en 'Nieuw Nederland', waar hij eindredacteur van is, persklaar gemaakt worden. De volgende ochtend vroeg moet het spul bij de drukker zijn. Hoe laat het vannacht wordt? Een uur of half twee denk ik. Ach, als ik één keer in de week maar een normale nacht van een uur of acht kan maken, heb ik ik nergens last van."